

הערל

פרק שמיני יבמות

פב

עין משפט
גרי מצוה

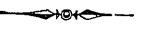
ר' יסודע לטעמיה. כביאי הדס ובהקומן: אדמי אכל חתיכה כו' - למשמע טעמא משום דהפסד מועט האו נפלוג בדירה ואת"ג לניכא תקנתא לא בטלה: טסורה בטסורה עדיפא ליה. לאשמועינן דאת"ג דסתיה טסורות ושייך בהו ביטולא טפי דאשכחן במסכת תרומות

זכמים עט. ממנות כח:
כג. חולין ק. קה.

קלא א מיי"א מה"ל
יו"ט הלכה כ סמך
עטין עה טור ש"ע י"ד
סימן קב סעף א:

קלב בג מיי"א ט"א
הלכה יד טו"ע י"ד
סימן קיא סעף א:

[וע"ע אריות כזה כחוס'
מנות כג: ד"ה וכו'
כבר ומו"ק זכמים עט.
ד"ה ר"י אומ"ל]

תוספות ישנים

רבא אמר רישא איסור
לאו פי' משי"ה אמרינן
כרישא תעלה דהא נמי
כי תעלה לא תחבל דק
(כזה"כ) ולוים אלל לאו
דמוחה אלל כסיפא חי
אמרין דתעלה בחולין
תחיל לישאלו ואלל אית
הקפא כי חיו
כז ס ר לבלול ח' ל' ו'
כמה בחילת ק ד ש"ס
ב ט ו מ א ת ה ג ו א:

(א) ז"ל וליכא כאן אלל
הא דעומתא כבי.

הגהות הב"ח

(ב) ת"ח ד"ה ר' יסודע
וכו' דאליכא מלחן דאמר
דלא בטל:

רבי יהודה לטעמיה דאמר מין במיט לא בטיל. דוקא בדבר נח ומתערב אית ליה לרי יהודה דלא בטיל דומיא דהס דהס השעיר דליף מינה ר' יהודה בהקומן רבה (ממנות דף כג. ובס) אלל בדבר יבש לא דר' יהודה גופיה אית ליה צפ' וטול (שנת דף קמ"א):

דמעלין חת המדומע בק"א וצפ"י מין במיט כדמשמע גבי ליטרא קליטות ועבלה בהקומן רבה (ממנות דף קג. ובס) דליכא מלחן (ב) דלא בטל היינו בנימוחה וכברא הוא דדבר המתערב מתפשט טעם האיסור בכל האיסור ולא בטל אלל דבר יבש האיסור מונח במקומו אלל שאין ניכר היכן הוא והוא השליש ציבה (דף ל"ה: ובס) דאמר דמיטין ושעורים בטלים לרבי יהודה ולא חטין בחטין בקמח חיירי דחל"ג חטין בשערין אמאי בטל והלא ניכרים הן ועוד נראה דאפילו קמח כיון שאינו הוא ואין טעם מתפשט בטל דחי' לכו אפילו קמח חטין וקמח שעורים מין במיט הוא לרבא דאזיל בתר שמא דפרק בתרא דט"ז (דף סו. ובס) כונו חמירא דחייבי והחמירא דשערי אלל התם ברוחה חיירי ובהקומן רבה (ממנות דף קג. ובס) דאמר דממנות שנתערבו לרבי לרבי יהודה התם נמי מתוך שומן מתערבין ונותנין טעם זה בזה ח"ג כשיאפה חוקן יתנו טעם זה בזה*: **טהורות** בטוארות עדיף ליה - דלע"פ שאין איסורה אלל לגרים דכ"ה חמירא אלל בטלה וכ"ס טמאה דאיסורה חף לכהניס ובקונטרס פירש טעם אחר:

בטומאת משקין דרבנן וקסבר רב שישא כרייה דרב

אידי דרבנן לא פליגי דלרבי יהודה דאמר מין במיט לא בטל אלל דרבנן אלל בדאורייתא מודו דלא בטלה אלל לא נימוחה כיון דכל שדרכו לימנות מקדש חף בטומאה דרבנן לא בטל כמו תרומה בזמן הזה דאי דאורייתא לא הוה עיגול בעיגולים עולה את"ג: דהרומת פירות דרבנן: ואנא

רישא איסור לאו סיפא וכו' - ובקונטרס פירש דאחי לפרושי בשלא נימוחה ועיגול היינו טעמא דר"ל דמלאורייתא לא בטיל כיון דתרומה לור במיתה ככרת דמיא ומבזי תלקן של כלאי הכיס ח"ג"ל דאיסור לאו הויא מ"מ לא בטל משום דהוי אה שדרכו דוקא בכל שדרכו הוא דמפליג רבה בין איסור לאו לאיסור כרת ואת"ג דעלה קתני שהיה ר"מ אומר כל שדרכו לימנות מקדש יס לפרש כעין שפ"ל לעיל דה"ק שהיה ר"מ אומר כל שדרכו לימנות מקדש באיסור כרת או באיסור מיתה והואיל וכן דין הוא שיקדש אה שדרכו אפילו באיסור לאו ומיהו לא יתכן כלל לפרש כן דהא חתיכה של תעלת טסורה בחולין עדיפא אפילו מלח שדרכו כדפרישית לעיל מטעם דראויה להכביד ומשמע דוקא משום דהו איסור כרת לא בטל אלל איסור לאו בטל:

משום דהוי ליה דבר שיש לו מתירין - למחי דקטעו רב אחי קשה עיגול בעיגולים אמאי עולה דאפילו דרבנן שמעינן ליה לרב אחי (בינה דף טז. ד) דדבר שיש לו מתירין לא בטל ויש להעמיד ההיא דעיגול בעיגולין בתרומה. טמאה דלין לה מתירין ומיהו קשה לרב אחי שיש לו מתירין לא בטל ויש להעמיד

למחי דכ"ד השתא אמאי תרומה טסורה עולה בק"א: שרת"י קופות אחת של חו"ג - הקשה הר"ר שמואל מלכוד אדמוסקן מברייתא ליתבי ממתי' דתרומות (ריש) פ"ה (מ"ה) דתנן ב' קופות אחת של חו"ג וקופות אחת של תרומה שפלה סאה של תרומה לתוך אחת מהן ואין ידוע לחיזה מהן נפלה הריני אומר לתוך תרומה נפלה והו לאו לרבי יוחנן ר"ל לחיזה עולה ושיב ר"י דמשום דברא דר' יוחנן מייחי ברייתא דאפילו בב' קופות וסתי שאין לייכח ליימיר כולי האי חוקי חולין לחוקיהו דמה שפלה בקופה של חולין ספק הוא ואין לו חוקת היתר שרי בה רבי יוחנן בלא רבייה ואפשר דבשעת אחת אפילו ר"ל שרי בלא רבייה דסמכין לחוקת חולין שבקופה ומוקי לה לחוקיהו והכי לא פליגי אמתימין אלל אברייתא: **ארא** לר' יוחנן מאי איכא למימר - פירוש כיון דתרומה בזמן הזה דאורייתא היכי סמכין אשאי אומר להחיר בכל רבייה תימה למחי דלסקלא דעתך השתא דתרומה בזמן הזה דאורייתא אפילו הוה מוקי לה רבי יוחנן כשברו תקשי ליה היכי סמכין אשאי אומר מין דלית ליה לרבי: יוחנן בריש אלו עוברין (פסחים דף מד. ובס) כוית ככרי אכילת פסח דאורייתא דהכי פריך לה התם ומוקי קושיא זו כיון דהא ח"ה הב"ט בתרומה בזמן הזה דרבנן ויש לומר דה"מ למימר וליטעמיה והתם נמי הוה מלי למימר וליטעמיה אפילו כוית ככרי אכילת פסח דרבנן ירשעה

רבי יהודה למעוזה דאמר *מין במיט לא במיט אבל לא נימוח מאי לא העלה ארתני אבל חתיכה של השמאת טהורה שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות לא תעלה ניפלוג וניתני בדידה בר"א בשנימוחה אבל לא נימוחה לא תעלה טהורות במהורות עדיף ליה ולר"ל מאי שנא רישא ומ"ש סיפא א"ד שישא בריה דרב אירי רישא בטומאת משקין דרבנן סיפא דאורייתא אבל מומאת שרץ מאי לא תעלה ארתני סיפא אבל חתיכה של השמאת טהורה שנתערבה במאה חתיכות של חולין טהורות לא תעלה ניפלוג וליתני בדידה כמה דברים אמורים בטומאת משקין אבל בטומאת שרץ לא טהורה במהורות עדיף ליה רבה אמר רישא איסור לאו סיפא איסור כרת והא רבה הוא דאמר כל *בדאורייתא לא שנא איסור לאו ולא שנא איסור כרת קשיא רב אשי אמר סיפא משום דהוי ליה *דבר שיש לו מתירין יוכל דבר שיש לו מתירין אפילו באלף לא בטיל והא דרב אשי *ברוחא היא למאן אי לכהנמישרא שרי אי לישראל לעולם אסור אלא הא דרב איסור ברוחה היא וסבר ר' יוחנן תרומה בזמן הזה דאורייתא והתניא *ישתי קופות אחת של חולין ואחת של תרומה ולפניהם שתי סאין אחת של חולין ואחת של תרומה ונפלו אלו בתוך אלו הרי אלו מותרים שאני אומר תרומה לתוך תרומה נפלה וחולין בתוך חולין נפלו ואמר ריש לקיש והוא שרבו חולין על התרומה ור' יוחנן אמר דאע"פ שלא רבו חולין על התרומה בשלמא לריש לקיש קסבר דרבנן נמי רבויא הוא דבעינן אלא לרבי יוחנן קשיא הא מני רבנן היא ואנא

איסור לאו ובהסדר אשר יגע בכל טמא (ויקרא ט): **סיפא** - קדשים בחולין אתי ליה כרת דאכיל להו בטומאת הגוף וטומאת הגוף ככרת דכחיב והגפש אשר תאכל בשר ולעולם בשנימוחה: ל"א לעולם בשלא נימוחה ועיגול היינו טעמא דר"ל דבדאורייתא לא בטיל כיון דתרומה לור במיתה ככרת דמיא: **והא רבה הוא דאמר** - בפרק בתרא (דף ק"ט): **כל בדאורייתא** - לא בטיל ל"ש איסור לאו ל"ש איסור כרת אה חשו רבנן לכרת דרבנן נמי ללא ועבד קמקתס: **רב אשי אפר** - בנימוחה וסיפא הו דבר שיש לו מתירין דמתירין לכהן: **בדוהא היא** - דהא דק"ל (בינה דף ג): דבר שיש לו מתירין לא בטיל כיון דמשתייח למחר למלחן דאיסור ליה השתא כיון ציבה שגולדה ביום טוב: **מישרא שרי** - אפילו השתא: **שרי אלו** - החולין מותרין לור: **והוא שרבו חולין** - שבקופת חולין: **על התרומה** - שבסאה תרומה האכך תלינן בשאי אומר חולין לתוך חולין נפלו דחי נמי הו איכא ונפלה סאה תרומה בקופת חולין בטלה בדבובא: **אף על פי שלא רבו** - דסמכין אשאי אומר: **אלל לר' יוחנן קשיא** - דמי תלינן לקולא באיסור דאורייתא: ואנא

למחי דכ"ד השתא אמאי תרומה טסורה עולה בק"א: שרת"י קופות אחת של חו"ג - הקשה הר"ר שמואל מלכוד אדמוסקן מברייתא ליתבי ממתי' דתרומות (ריש) פ"ה (מ"ה) דתנן ב' קופות אחת של חו"ג וקופות אחת של תרומה שפלה סאה של תרומה לתוך אחת מהן ואין ידוע לחיזה מהן נפלה הריני אומר לתוך תרומה נפלה והו לאו לרבי יוחנן ר"ל לחיזה עולה ושיב ר"י דמשום דברא דר' יוחנן מייחי ברייתא דאפילו בב' קופות וסתי שאין לייכח ליימיר כולי האי חוקי חולין לחוקיהו דמה שפלה בקופה של חולין ספק הוא ואין לו חוקת היתר שרי בה רבי יוחנן בלא רבייה ואפשר דבשעת אחת אפילו ר"ל שרי בלא רבייה דסמכין לחוקת חולין שבקופה ומוקי לה לחוקיהו והכי לא פליגי אמתימין אלל אברייתא: **ארא** לר' יוחנן מאי איכא למימר - פירוש כיון דתרומה בזמן הזה דאורייתא היכי סמכין אשאי אומר להחיר בכל רבייה תימה למחי דלסקלא דעתך השתא דתרומה בזמן הזה דאורייתא אפילו הוה מוקי לה רבי יוחנן כשברו תקשי ליה היכי סמכין אשאי אומר מין דלית ליה לרבי: יוחנן בריש אלו עוברין (פסחים דף מד. ובס) כוית ככרי אכילת פסח דאורייתא דהכי פריך לה התם ומוקי קושיא זו כיון דהא ח"ה הב"ט בתרומה בזמן הזה דרבנן ויש לומר דה"מ למימר וליטעמיה והתם נמי הוה מלי למימר וליטעמיה אפילו כוית ככרי אכילת פסח דרבנן ירשעה

לקמן ק"ט. [שם איתא רבא]

[בינה ג: לה. כ"ח ע"ג.]

[עמ"ש על גמולין כ"ח ע.]

[פסחים ט. מה. מ"ח לו: [תוס' תרומות סוף פ"ה]]

הערל פרק שמיני יבמות

קלג א מ"י ס"ד מ"ג
מקואות הלכה ז
סמך פשוט רמת עוב"ז
י"ד סימן לא סוף כד :

קלד ב מ"י ס"ד מ"ג
א"י ס"ד כ"ג
הלכה עו :

ירושיה ראשונה ושניה יש להן כו' פ"ח ראשונה ירושת אברהם
יחאק ויעקב שניה ירושת יחזקע ומשם ואילך קדשה לעולם
ולא יתכן לפרש כן בדבוק פרק יולא דופן (גדה דף מו. וס) מפליג רבי
יוסי בין תרומה לחלה וא"כ קדושה שניה היא קדושת עורא דבקדושת
עורא שייך לחלק בין תרומה לחלה

משום דגבי חלה כתיב צבאכס וכו'
אסקיננה עורא לכו כולו סלוק עוד
שאל ה"ר שמואל מאליב את ר"י
הדכא קאי ר' יוחנן כר' יוסי דירושיה
ראשונה ושניה יש להם קדושה
ראשונה לא קדשה לעתיד לבא ובפרק
השומע והנהגה (נחמ"ס דף קז:) קאמר
הש"ס לר' יוחנן דקדשה לעתיד והשיב
ר"י דלממשרות ודאי לא קדשה הארץ
לעתיד אבל קדושה ירושלים והביט
קדשה שקדושת מחינות קיימא כל
שעה מאשר לו חומה דדרשי' במגילה
(דף י"ב וס) אע"פ שאין לו עכשיו
והיה לו קודם לכן אי נמי קדושה
ירושלים משום דליקרי נחלה אין לה
הפסק א"כ משום דכתיב (תהלים ק"ג)
זאת ארצותי עדי עד ואתי שפיר
דכ"ק דמגילה (דף י.) בעי למימר
דקסבר רבי אליעזר קדושה ראשונה
קדשה לשעתה וקדשה לעתיד ורבי
יהושע אית ליה התם בהדיא הכי
א) ובריש ב"ב (דף ד.) אית להו דליטרא
קליעות בטלה ואם כן סברי דתרומה
בזמן הזה דרבנן ובטלה קדושת הארץ

וכן לר"ל ר' יוסי סבר דתרומה בזמן הזה דרבנן ובפ' קדשי קדשים
(נחמ"ס דף ס: וס) גרס בכל הספרים א"ר יוסי משום ר' ישמעאל כו'
לעולם קסבר קדשה לעתיד אלף יש לחלק בין קדושת הארץ למחילות
עוד שאלו הדכא משמע דסבר רבי יוחנן דקדושת הארץ דאורייתא
ובמדרש רות משמע דהוה דרבנן דקאמר ר' יוחנן מעשרות כיון שגלו
נפטרו והם חייבו עמון מחיליהו והשיב ר"י דליכא למימר דהא
דקאמר הכא ולא דאמר כר' יוסי לאו משום דסבר ר' יוחנן כותיה
אלף משום דליכא ר' יוסי דלדנרוגיוט דמתני' קיימי ועוד א"ר
דאין כראה שמוס חסכ יאמר קדושת הארץ בזמן בית שני למען אר"י
ולכל מלות התלויות בארץ היתה מדרבנן והיה דמדרש (ב) איכא
לאוקמי במעשר פירות וה"ק כיון שגלו נפטרו ממעשר דאורייתא והם
חייבו עמון מחיליהם כשחזרו ויתר ממה שהיו חייבים בתחלה שהסיפו
מעשר פירות ועוד א"ר מיהו הירושלמי דשביעית פ"ו דהכי פירשו
כיון שגלו נפטרו שקדושה ראשונה לא קדשה לעתיד ולא היה מוכיח להם לקדש את כל א"י כדאמר (חולין דף ז.) הרבה כרכים כו' וכמו
שהניחו במקלט היו ראשון להניח הרבה יותר אף שמה הכל אם היו רולים ואע"פ חייבו עמון מחיליהו וקדשו וכיון שקדשו קדשה מן התורה :
נתן סאה ונטל סאה כשר - קשה נדחי דשליחה דרבנן כדאמר בפרק המוכר את הבית (ב"ב דף קז: וס) מי פירוש מיהא פירוש דאורייתא
למבול בהן כדמוכח פ"ק דפסחים (דף יז: וס) דלאמר משקי ב' מטבחים בקרקע טוריה אמר רב פפא לא אמרן אלף מים אבל דם לא
ומים נמי לא אמרן אלף דהוה רביעית דחזיא להטביל מחטין ולגרות כו' משמע דדם לא חזי להטביל בו ועוד אמרי' בכסוי הדם (חולין דף פד.
וס) דג' מים כתיב וממעיטין מי פירות והכי פריך מהכא דמדרבנן בעיא ריבויא ואמי פירות בהדיא קאמי לה כדפ' בקונטרס וי"ל דפריך
משום דקא פסיק ואמי עד רובו אפילו למחטין ולגרות דמאורייתא לא בעי מ' סאה ונהי דכשמי פירות רוב מהקטלים המים בזמי פירות
ופסול מדאורייתא אף למחטין מ"מ במחלה על מחלה מיהא מדאורייתא כשר למחטין ומדרבנן הוא דבעינן רבייה ועוד י"ל דמדאורייתא קאמי קמא
בטיל ופ"ה בעינן רובא לכך פריך שפיר א"ר קאי נמי אתמוד שיש בו מים דקחשיב במס' מקואות (פ"ה מ"ג) ואכולוה קאי"ר יוחנן עד רובו (ב) :

ואנא דאמרי כרבי יוסי דתניא* בסדר עולם
אשר ירשו אבותיך וירשתה ירושה ראשונה
ושניה יש להן ושלישית אין להן וא"ר יוחנן
מאן תנא סדר עולם רבי יוסי וסבר רבי יוחנן
בדרבנן לא בעינן רבייה והא תנן** מקוה
שייש בו ארבעים סאה מכוונות נתן סאה
ונמל סאה כשר וא"ר יהודה בר שילא אמר
ר' אסי א"ר יוחנן עד רובו מאי לאו דנשתייר
רובו לא דלא נשקול רובו ואיבעית אימא
שאני הכא דאיכא למימר שאני אומר* תנן
אנדרוגיוט נושא תני אם נושא והא נושא
קתני ולישמעין מאי אבל לא נושא אלא
מאי נושא דיעבד נושא נמי דיעבד אמרי לא
נושא לכתחלה משמע אבל לא נושא דיעבד
נמי לא והא מדקתני עליו סקילה בזר מבלל
אנדרוגיוט חייבין עליו סקילה בזר מבלל
דת"ק ספוקי מספקא ליה בין למר בין למר
מפשמ פשיטא ליה איכא בנייהו סקילה
מישני מקומות דמר סבר חייבין עליו סקילה
מישני מקומות ומר סבר כזכר אמר רב
ליחא

וכאשר תבוא ארצו יבואו עמך ויבואו עמך
לעולם בעינן רבייה דרבנן והאי דקאמר אע"פ שלא רבו
חולין משום דתלינן אשאי אומר חולין לתוך חולין נפלו ואין כאן
איסור אבל הכא ליכא למימר שאני אומר כה"ג דהא מיהא מיד
מבלבל וליכא למימר חזר ונטלה : **סנן** אנדרוגיוט נושא לפתלה -
אלמא זכר מעליא הוא וקשיא לריש לקיש דלאמר אין מאכיל בחוה
ואוקי : **האם נשא נשוי** - דבעיא גיטא מיניה משום ספק זכר ולעולם
ספיקא הוא : **מאי אכל לא נשא** - (ב) נשא דיעבד : **ה"ג נושא לא**
דיעבד אמרי לא נושא לפתלה אבל לא נשא דיעבד נמי לא - ולעולם
קשה ליה לר"ל ודייקא כר' יוחנן ומתב' לר' יוחנן והא מדקתני ספיקא
כו' : **משני מקומות** - אפי' בנקבותו ומעמא מפרש לקמן מקרא
בשמעתי : **ור"ל סבר כוכר** - במקום זכרות אין במקום נקבות לא :

וכאשר תבוא ארצו יבואו עמך ויבואו עמך
לעולם בעינן רבייה דרבנן והאי דקאמר אע"פ שלא רבו
חולין משום דתלינן אשאי אומר חולין לתוך חולין נפלו ואין כאן
איסור אבל הכא ליכא למימר שאני אומר כה"ג דהא מיהא מיד
מבלבל וליכא למימר חזר ונטלה : **סנן** אנדרוגיוט נושא לפתלה -
אלמא זכר מעליא הוא וקשיא לריש לקיש דלאמר אין מאכיל בחוה
ואוקי : **האם נשא נשוי** - דבעיא גיטא מיניה משום ספק זכר ולעולם
ספיקא הוא : **מאי אכל לא נשא** - (ב) נשא דיעבד : **ה"ג נושא לא**
דיעבד אמרי לא נושא לפתלה אבל לא נשא דיעבד נמי לא - ולעולם
קשה ליה לר"ל ודייקא כר' יוחנן ומתב' לר' יוחנן והא מדקתני ספיקא
כו' : **משני מקומות** - אפי' בנקבותו ומעמא מפרש לקמן מקרא
בשמעתי : **ור"ל סבר כוכר** - במקום זכרות אין במקום נקבות לא :

וכאשר תבוא ארצו יבואו עמך ויבואו עמך
לעולם בעינן רבייה דרבנן והאי דקאמר אע"פ שלא רבו
חולין משום דתלינן אשאי אומר חולין לתוך חולין נפלו ואין כאן
איסור אבל הכא ליכא למימר שאני אומר כה"ג דהא מיהא מיד
מבלבל וליכא למימר חזר ונטלה : **סנן** אנדרוגיוט נושא לפתלה -
אלמא זכר מעליא הוא וקשיא לריש לקיש דלאמר אין מאכיל בחוה
ואוקי : **האם נשא נשוי** - דבעיא גיטא מיניה משום ספק זכר ולעולם
ספיקא הוא : **מאי אכל לא נשא** - (ב) נשא דיעבד : **ה"ג נושא לא**
דיעבד אמרי לא נושא לפתלה אבל לא נשא דיעבד נמי לא - ולעולם
קשה ליה לר"ל ודייקא כר' יוחנן ומתב' לר' יוחנן והא מדקתני ספיקא
כו' : **משני מקומות** - אפי' בנקבותו ומעמא מפרש לקמן מקרא
בשמעתי : **ור"ל סבר כוכר** - במקום זכרות אין במקום נקבות לא :

נדח מו :

נחמ"ס כג. מקואות
פ"ה מ"ג

נפיל פה :

הגהות הבי"ח
(ב) רש"י ד"ס מאי אכל
וכו' דמשמע : (ג) רומ'
ד"ס ירושה וכו' דמדרש
רות איכא לאוקמי :

גליון הששים
רש"י ד"ס נתן סאה
וכו' ומי פירות וכו' . ע"י
נחמ"ס דף ע"ב מ"ג מ"ד
דלי שיש בו יין וכו' :

כ"ג נראה דהכי . יעב"ז

[אלף כ"ג וע"י בחופ'
ע"י עב ד"ה דוקא וק"ל]

תוספות ישנים

(א) ע"מ דהא דקאמר
התם קדושה ראשונה
קדשה לעתיד לבא לאו
דוקא אלף ר"ל קדושה
שניה וכו' יוסי דהכא
דמי דבר עולם וסבר
תרומה בזמן הזה מן
התורה ומי קרי לה
ראשונה אפי' דיימי
בקדושה שקדושה עורא לא
שהיא ראשונה לבא
והיה לו קודם לכן אי נמי קדושה
ירושלים משום דליקרי נחלה אין לה
הפסק א"כ משום דכתיב (תהלים ק"ג)
זאת ארצותי עדי עד ואתי שפיר
דכ"ק דמגילה (דף י.) בעי למימר
דקסבר רבי אליעזר קדושה ראשונה
קדשה לשעתה וקדשה לעתיד ורבי
יהושע אית ליה התם בהדיא הכי
א) ובריש ב"ב (דף ד.) אית להו דליטרא
קליעות בטלה ואם כן סברי דתרומה
בזמן הזה דרבנן ובטלה קדושת הארץ

(א) נראה ד"ל וטובה
לא שטינן קד עד רובו
אלמא דגם דרבנן עדי
רבייה .